

# מתדבר

- 1. הראי"ה קוק אורות הרמב"ם הלכות יסודי התורה ו,א**  
השמות הקדושים הטהורים. קדוש הוא ענין מופרש ונבדל למעלה מהשגה, וטהור הוא השגה צחה בלתי מעורבת בדמיונות שוא.
- 2. אורות הקודש ב תקלד**  
יחוד ברכה קדושה. באור אין סוף אין שייך הוספה... והפירושים בעולמים יתיחדו כאחד במקורם האחדותי, וההתאחדות תוסיף אור ויתרון בלא הפסק, ברכה תמידית, ותוכן הברכה היא התעלות, והבדלה מכל פחיתות ורשעה, מכל חושך וצמצום, קדושה.
- 2א. שמונה קבצים / קובץ ח / רנג**  
עולם הרעיונות מתחלק הוא לשתי מערכות... אין ציור לתפוס אחת מהמערכות בלא צירוף השניה לה. אין הנצח מתגלה בעוזו כי אם כשההוד מאציל עליו מיפעת הודו, ואין ההוד מלבבנו בהדרו כי אם כשעז הנצח ממולא בתוכן פנימיותו. והם הם הצנורות של נבואת האמת, והשבילים, המביאים את שפעת זיו האמת להחיות את כל היקום.
- 3. שמונה קבצים א סה**  
על כן אין תרופה אחרת, כ"א לסדר את הרעיון באופן כזה שתהיה המחשבה הראשונה מלבישה לעולם את השניה, ולא יגלו לעולם, כי הראשונה בתור לבוש לשניה העליונה ממנה. ז"א מלביש את א"א, וד' הוא האלהים.
- 4. הכוזרי, מאמר רביעי, אות א-לא.**  
ויש שהיו קוראים ליחס שבין בני ישראל ובין האלוה ולקשר אשר ביניהם - ד', שעל דרך זו נאמר הלוא משנאיך ה' אשנא, ואויבי ד', והכוונה לאויבי עם ד'... 4א. קול יהודה על הכוזרי שם  
ר"ל שיש קורים בשם ה' השייכות והצטרפות והקשר הנמצא בין ישראל ואביהם שבשמים.
- 5. רצ"י אור לנתיבתי עמ' רמה.**  
בהשקפת האחדות השלמה לא נראה את עצמנו בתור דבר פרטי מיוחד בפני עצמו, וכן לא את כל אחד ואחד מכל יצורי עולם, לא את החי, לא את הצומח ולא את הדומם, אלא כלם וכלנו דבר אחד ממש, כאורגניות אחת, שכל חלקיה כלם מוקפים מאוחדים ומחוברים יחד בחבור פנימי, מקורי, טבעי, וכלם מקבלים זה מזה ונותנים זה לזה.
- 6. רש"י על במדבר פרק ז פסוק פט**  
מבין שני הכרובים - הקול יוצא מן השמים לבין שני הכרובים ומשם יצא לאהל מועד:  
מדבר - כמו מתדבר כבודו של מעלה לומר כן מדבר בינו לבין עצמו ומשה שומע מאליו:  
**6א. מדרש רבה שיר השירים פרשה ה פסקה ג**  
ר' יהושע דסכנין בשם ר' לוי: תאומתי. מה התאומים הללו אם חושש אחד מהן בראשו חברו מרגיש.
- 6ב. שפתי כהן על שמות פרק יט פסוק א**  
ניתנה (התורה) במזל תאומים מרוב חיבתו לישראל שקראם יונתי תמתי. 'אל תיקרי תמתי אלא תאומתי', ולזה ניתנה תורה בשני לוחות, עשה ולא תעשה, טהור וטמא, כשר ופסול, מותר ואסור, תורה שבכתב ותורה שבעל פה, וישראל הם תאומתו.
- 7. שמונה קבצים א תמב**  
העולם כלו עסוק בפירוורים של מחשבות, שאינו יכול למצוא את האחדות החיה שבהם, ומתוך ריבוי הפירוורים האחדות מסתתרת. באים בעלי הרעיון הפנימי, וגוללים את האור האחדותי...
- 7א. אורות הקדש ג עמוד פה**  
אבל מדת הקדושה העליונה, שהיא השאיפה האצילית, באה אחרי שהשכל מתמזג עם הרצון, עד שאין להם כלל אותו הטבע ואותה התכונה שיש לכל יסוד מהם בפני עצמו, אלא אור של איזה מה חדש יוצא ממיזוגם בצביון של דעת המלא תפארת...
- 8. ספר באר הגולה - הקדמת המחבר**  
במה ששלימות האדם בידיעת ובהשגת הנמצאים, היה יותר ראשונה לדעת ולהשיג מהות עצמו ולא יהיה סכל בהשגת עצמו... וכאשר תעמיק בזה תמצא, כי לב בני אדם שהוא מקבל השכל הנבדל, וקבלת הקדושה האלקית הוא דבר אחד בתכלית עד שאין הפרש כלל ביניהם... כבר אמרנו כי לא רבים יחכמו בהשגה זאת אם שהיא קלה שקרוב האדם אל עצמו להכיר אמיתת עצמו, אך הוא כמתנכר ולא ירצה להכיר עצם מדריגתו
- 9. ספר באר הגולה - הבאר הראשון**
  1. כל דבר ודבר אי אפשר שלא יהא בחינה יותר מאחת לדבר אחד. שאף אם הדבר טמא, אי אפשר שלא יהיה לו צד בחינה אל טהרה של מה, וכן אם הדבר טהור, אי אפשר שלא יהיה לו בחינה מה של טומאה.
  2. ובני אדם מחולקים בשכל ואי אפשר שיהיו כל שכלי בני אדם על דרך אחד כמו שיתבאר, ולכך כל אחד ואחד מקבל בחינה אחת כפי חלק שכלו.
  3. ועל זה קראם בעלי אסופות, ר"ל שיושבים אסופות ועוסקים בתורה שאף שהם מחולקים בשכלם מ"מ הם מתאספים יחד, וכאשר הם מתאספים יש בהם כל הדעות המחולקות.
  4. ואמר שמא תאמר א"כ האיך אני לומד תורה מעתה על זה אמר כלם נתנו מרועה אחד אל אחד נתן פרנס אחד אמרן מפי אדון כל המעשים.
  5. וביאור זה, כי הש"י כאשר נתן תורה לישראל נתן כל דבר ודבר בתורה כפי מה שהוא. ואמר שדין זה יש בו בחינה לזכות ויש בו בחינה לחובה, ודין של איסור והיתר יש בדין זה בחינה להיתר ויש כאן בחינה לאסור, וכן כשר ופסול יש בחינה אחת הפך האחרת.
  6. כמו שבעולם נמצא דבר מורכב מהפכים, ותוכל לומר על העץ שהוא מתיחס אל יסוד המים וכן הוא האמת שיש בו מן המים, ותוכל לומר שיש בו מן יסוד האויר וכן הוא האמת שיש בו יסוד האויר, ולא תמצא דבר פשוט לגמרי.
  7. וכן בתורה אין דבר אחד טמא לגמרי שלא יהיה בו צד טהרה, ויש בו צד טומאה ג"כ. וכאשר אחד למד על דבר אחד טהור ונתן טעמו ושכלו לטהרה, הרי אמר בחינה אחת כפי מה שהוא, והאומר טמא ואמר טעמו זה אמר ג"כ בחינה אחת...
  8. רק לענין הלכה למעשה אין ספק שהאחד יותר עיקר מן השני, כמעשה ה' אף כי הדבר הוא מורכב, מ"מ אין זה כמו זה רק הא' יותר עיקר.